

כאשר "רדינג שוכב", הן נוטשות בית, עבודה, ידידים — הכל. הים קורא להן

חוללות הרוח

מתגאה יעל. "זהו ציוד שגולשים איתו בהוואי, שעבר מיכנחים ושעומד בתנאים".
ואין כמו מילת-הקסם "הוואי" להסביר שגם כאן במרחב עומדים בתנאים של מקום-הגלישה העולמי.

כשאוסף עם-ישראל, הפוזר לאורך חופי-הים, את ציוד המנגל, מקפל את האוהלים וכועס מפני שהים לא-טוב, יש רוח, החול נכנס לעיניים, שימשיות עפות ואוהלים מתמוטטים, ואין ברירה אלא לעזוב את הפיקניק, או אז, מס' תוככים על החוף כמה אנשים מאו-שרים. אז יורדות הבנות לחוף.
הן מרכיבות את הטרפז על הגלשן, נכנסות למים, מחזיקות היטב במיפרש, והרוח המעצבנת, שגירשה את המנגלאים, מרימה את המיפרש ואת הבנות על הגלשן, והן יוצאות למסע פרטי. לבר עם הגלשן, במרחבי הים.
"זה כיף!" מתלהבת ענת. "המהירות הזו, שאפשר להגיע אליה עם הגלשן; זה כמו לרחף על המים; זו שליטה מירבית! הרגשה אדירה של שליטה!"
מיתא מסכירה שהבדידות והמהירות הן שיוצרות את הכיף שבגלישה. "זה אתגר. זה בעצם לא להיות במים ולא ביבשה."
"פעם", היא מספרת, "היינו בבית-ינאי, אצל אחד החבר'ה, והכנו ארוחת-שחיתות. פיתאום ראינו רוח. עזבנו את הכל. השארנו חלק מן הארוחה על האש, ורצנו כל עוד נפשנו בנו לחוף. שכחנו מהארוחה, שכחנו מהשחיתות, נכנסנו לטרנאנס הזה של הגלישה."

הבנות רודפות אחר הרוח לכל מקום בארץ. יעל מסכימה שאילו כל הזמן

כשהעשן הוא במאון, פירושו שיש רוח, ואפשר לצאת לים. בהזדמנות כזו, כש-"רדינג שוכב", עוזבות ענת, שלומית ויעל כל עבודה, לימודים ועניין, ורצות לקחת את הגלשנים.

ספורט של דולארים

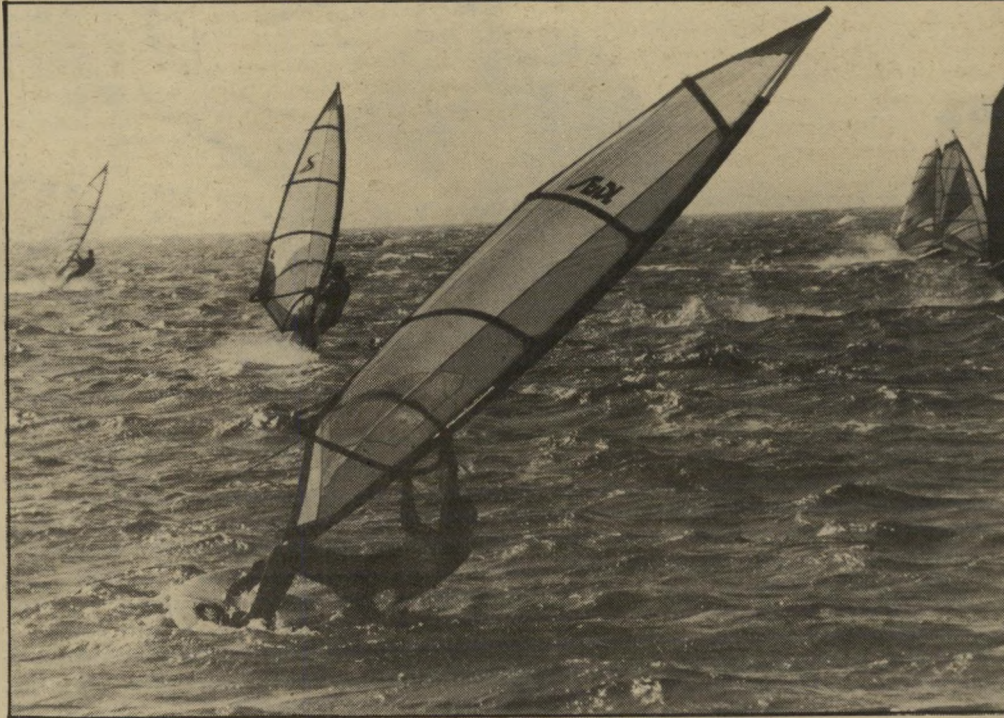
ב ארץ מסתובבים היום כמה עשרות גלשנים, העוסקים במירוץ יומיומי אחר הרוח. בקיץ הם בכינרת — בחודשים יוני, יולי, אוגוסט. בסתיו, כשיש רוח צפונית, הם ביב' התיכון. בתקופת-החגים, בחודש ספ'טמבר, הם מררימים לאילת.
לגלשני-הרוח בישראל יש מודיעים בכל קצוות-הארץ. כאלה הגרים קרוב לרוח וליים. המודיעים יוצרים קשר טלפוני עם התל-אביבים, מספרים על מצב-הרוח: צפונית, דרומית או מזרחית. והגלשנים יוצאים לדרך.

כשמודיע הבחור מרמת-הגולן שיש רוח טובה בכינרת, אוספות שלוש הבנות את הציוד ויוצאות לגליל. מיתא, ענת ויעל עוסקות בספורט יקר ואכסלוסיבי. לכל אחת ציוד במאות דולרים, הכולל גלשן קצר, פחות משלושה מטר אורכו, העולה 700 דולר. תורן המתנשא לגובה של ארבעה מטר, ומחירו 150 דולר. מיפרש ציבעוני וסגוני העולה 400 דולר. מנור (250 דולר), טרפז (100 דולר), וחליפת-הרוף (250 דולר).
ציוד יקר. ספורט לעשירים או למשוגעים לדבר.
"זהו הציוד הכי טוב שיש בארץ",

הן שלוש צעירות גולשות-רוח. מה פירוש "רדינג שוכב"? פשוט מאוד: לפי עשן-הארבה של רדינג (תחנת-הכוח עלישם הלורד רדינג) אפשר לדעת איזה סוג של רוח יש ביב'.

ענת גרינשפיין ויעל גולומביק. הן מבינות מה פירוש "רדינג שוכב". הן גם מבינות מה פירוש "כשהפס מגיע", או מילים כמו "ברבורים", "מהפכים", "קפיצות", "מהפך הברווזון".

"רדינג שוכב" כדאי לצאת מישפט מזור. מה פיתאום רדינג שוכב? מי יוצא לים? התשובה: שלוש עלמות-חן שלומית ("מיתא") מילמן,

גלשנית גולומביק בפעולה
הכל בנלל נדי ונילי